

İÇİNDEKİLER

TEŞEKKÜR.....	7
SUNUŞ.....	9
ÖN SÖZ.....	11
GİRİŞ	13
Konservatuvar Eğitimine Genel Bakış.....	15
Konservatuvara Giriş Sınavları.....	17

I. BÖLÜM

VİYOLONSEL EĞİTİMİ.....	19
Eğitimde İlk Dört Yıl (5-8. Sınıflar).....	19
Geliştirilecek Beceriler.....	20
Repertuvar.....	21
Bireysel Çalışma Alışkanlıkları.....	22
Eğitimde İkinci Dört Yıl (9-12. Sınıflar).....	30
Geliştirilecek Beceriler.....	32
Repertuvar.....	33
Çalgı Öğrencisinden Beklenenler.....	34
Eğitimde Üçüncü Dört Yıl (Lisans).....	37
Repertuvar.....	38
Türk Bestecilerinin Viyolonsel Repertuarı.....	40
Eser Yorumlamalarında	
Tarihsel Dönemlerin Ayrıştırılması.....	41

Lisansüstü	49
Geliştirilecek Beceriler	50
Repertuvar	51
Tezler	51
Profesyonel Hayata Geçiş	59
Yurtdışında Çalgı Eğitimine Devam Etmek	59
Orkestra Giriş Sınavları	63
Solo ve Oda Müziği Alanlarında Kariyere Devam Etmek	70
Akademik Kariyere Devam Etmek	73
SON SÖZ	75
6 VİYOLONSEL HAKKINDA BAZI YABANCI YAZILI KAYNAKLAR	77
KAYNAKLAR	81
ÖZGEÇMİŞ	87

TEŞEKKÜR

Görüşlerini benimle paylaşan, öneriler getirerek destek olan deneyimli viyolonsel öğretmenleri ve sanatçılarını Prof. Doğan Cangal ve Prof. Reşit Erzin'e teőkükür ederim. Ülkemizde konservatuvarlarda verilen viyolonsel eğitimi hakkında yaptığım araştırma sırasında benimle görüşlerini paylaşan meslekdaşlarım Prof. Ümit İşgörür, Doç. Can Elbi, Doç. İzzet Nazlıhaka, Yard. Doç. Dilbađ Tokay, Yard. Doç. Asu Karadut'a teőkükür ederim. Sayın Prof. Dr. Muhsin Macit'e özellikle dil konusundaki yardımları için teőkükür ederim. Araştırma ve yazma sürecinde bana yardımcı olan Doç. Serla Balkarlı'ya emekleri için çok teőkükür ederim.

SUNUŞ

Kitabını inceledim, heyecan ve mutluluk duyarak okudum. Çok önemli konulara değinmişsin, neredeyse bir genç viyolonsel öğretmeninin ya da konservatuvarda viyolonsel öğrencisi olmaya hazırlanan bir öğrencinin ihtiyacı olabilecek her şey var.

Viyolonsel öğretmeni olmayı hedefleyen herkesin mutlaka edinmesi gereken bir çalışma.

Uzun yıllardır ülkemizde farklı seviyelerde, farklı donanımlara sahip viyolonsel öğretmenleri öğrenciler yetiştirmekte. Böyle bir kitabın yazılması, farklı konservatuvarların müfredatlarının incelenmesi, deneyim ve yazılı kaynaklardan yararlanılması ülkede pek çok farklı seviyede hizmet veren viyolonsel eğitimlerine ışık tutacak, yol gösterecek. Önemli bilgilerin herkese ulaşması bilinmesi bir birliğin oluşmasına katkıda bulunacak. Çalışmanı, ülkemizde ve yurtdışında almış olduğun eğitim ve viyolonsel öğretmenliği deneyiminin dışında başka meslektaşlarının deneyimlerini ve yerli/yabancı yazılı kaynakları inceleyerek oluşturmuş olman bu esere bilimsel bir nitelik kazandırmış, alanın ile ilgili pek çok önemli bilgi bir araya gelmiş.

Bu kadar kapsamlı bir çalışmayı gerçekleştirmiş olduğun için seni yürekten kutlarım. Öğrencim olarak seninle gurur duyduğumu ifade etmek isterim.

Prof. Doğan Cangal
Aralık 2012, Ankara

ÖN SÖZ

İşte viyolonsel eğitimi veren tüm kurumlarımızda el kitabı olarak başvurulabilecek geniş kapsamlı bir araştırma! Başlangıçtan lisansüstü yıllarına kadar her aşamaya yeterince yer verilmiş; mezuniyet sonrası iş bulma ve yurtdışı eğitimi gibi konulara da değinilmekle yetinmeyip bazı değerli önerileri de içeren bu kitabın yol göstermekten öte başka bir işlevinin de olacağına inanıyorum. Bu, yetmiş beş milyon nüfuslu ülkemizde her alanda ihtiyaç duyulan “eğitim birliği ve bütünlüğü”ne katkı sağlama işlevidir.

Seviye sınavlarında veya lisansüstü başvurularında sol el parmaklarını dik tutarak doğal sese ulaşmaya çalışan, ya da ton elde etmek için yayı olanca gücüyle avuçlayan öğrencilerle karşılaşmayı pek arzu etmiyoruz. “Her okulun kendine has özellikleri olmalıdır” savı ayrıntılar için geçerlidir! Temel prensipler çok farklı olamaz. Özellikle son yıllarda iletişim teknolojisinin şaşırtıcı bir hızla gelişmesi ve bu işin ilkokul çağından itibaren yaygın bir tutku haline dönüşmesi küreselleşmeyi tetiklemektedir. Gelecek 10-15 yıl içerisinde viyolonsel ekolleri arasındaki teknik farklılıklar asgariye inme mahkûmdur.

Okullarımızdaki başarılı gençler her sanat dalında bireysel pırıltılar halinde ortaya çıkmaktadırlar. Ancak bizler bununla yetinmeyip Edirne’den Kars’a yurt

sathındaki “standart” seviyenin başarı eşiğini nasıl yukarı çekebileceğimizi tartışmalıyız. Türk gençlerinin (güzel sanatlar liseleri ve özel okullar da dâhil) temel prensipleri açıkça belirlenmiş ve mümkün olduğunca düzeyli bir viyolonsel eğitimini bekleme-leri en doğal haklarıdır. Özlediğimiz eğitim birliği ve düzeyi bu gibi araştırmaların sürdürülmesi; yurdun her köşesine ulaştırılması ve iyi niyetle okunup uygulanması sayesinde umulanın ötesinde gelişecektir.

Ozan Tunca kardeşimi kıvançla kutluyor, mesleğimize gönül vermiş tüm gençlerimize üstün başarılar diliyorum.

Prof. Reşit Erzin
Aralık 2012 , Ortaköy